

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně projednal v neveřejném zasedání, konaném dne 6. února 2013, odvolání

- **obžalovaných Vojtěcha K.** , nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, **Jaroslava K.** , nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, **Heleny M.** , nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, **Luciany V.** , nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, a **Tomáše V.** , nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu Brno-venkov č.j. 2T 77/2011-945 ze dne 21.2.2012,

- **obžalovaného Jaroslava K.** , nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu Brno-venkov č.j. 2T 22/2012-85 ze dne 26.3.2012,

a rozhodl

t a k t o :

Podle § 258 odstavec 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) trestního řádu se napadené rozsudky **z r u š u j í**.

Podle § 260 trestního řádu se věc **v r a c í** státnímu zástupci k došetření .

O d ů v o d n ě n í :

Napadenými rozsudky byli obžalovaní Jaroslav K., Vojtěch K., Jaroslav K., Helena M., Luciana V. a Tomáš V. uznáni vinnými z trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákona (zákon č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 52/2009 Sb. účinného do 31.12.2009), kterého se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustili tak, že

- obžalovaný Jaroslav K. jako starosta obce a člen zastupitelstva obce Hajany a obžalovaní Vojtěch K., Jaroslav K., Helena M., Luciana V. a Tomáš V. jako členové zastupitelstva obce Hajany v úmyslu opatřit obci Hajany neoprávněný majetkový prospěch v rozporu s § 5 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, na 16. zasedání zastupitelstva obce Hajany, konaném dne 18.5.2009, schválili Usnesením č. 9 prodej pozemků zapsaných u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Brno-venkov, na listu vlastnictví č. 10001 pro katastrální území i obec

Hajany jako pozemky parcelní 1001 o výměře 11.735 m², 1002 o výměře 9.939 m², 300/20 o výměře 370 m², 1041 o výměře 11.257 m², 1022 o výměře 2.681 m², 1159 o výměře 13.281 m², 1165 o výměře 5.181 m², 1048 o výměře 20.149 m², 1164 o výměře 10.463 m², společnosti Jet Power, a.s., IČ: 282 62 298, se sídlem Brno, Tábor 2333/8, ačkoliv věděli, že na tyto pozemky byl uplatněn Hubertem D., nar. XXXXX, restituční nárok podle zákona č. 229/1991 Sb., a tudíž povinná osoba, v tomto případě obec Hajany, byla povinna s nemovitostmi až do jejich vydání oprávněné osobě nakládat s péčí řádného hospodáře, ode dne účinnosti tohoto zákona nemohla tyto věci, jejich součásti a příslušenství převést do vlastnictví jiného

a dále schválili Usnesením č. 11 prodej výše uvedených pozemků JUDr. Janu V., nar. XXXXX, bytem XXXXX, v případě, že by společnost Jet Power, a.s., nedodržela podmínky prodeje, kdy na základě takto přijatých usnesení a Dohody o narovnání mezi společnostmi Jet Power, a. s. a JUDr. Janem V., za účasti obce Hajany, uzavřené dne 8.7.2009, byly výše specifikované pozemky dne 17.7.2009 na základě kupních smluv ve formě notářských zápisů č. NZ 198/2009, NZ 199/2009 prodány z části (pozemky par.č.1291, 1001, 1165 a čtyři pětiny pozemku par.č.1002) společně ještě s dalšími pozemky společnosti Jet Power, a.s., za kupní cenu 6.343.150,- Kč a z části (pozemky par.č. 300/20, 1041, 1022, 1159, 1048 a jedna pětina pozemku par.č.1002) společně s dalšími pozemky JUDr. Janu V. za kupní cenu 2.256.850,- Kč,

a tímto jednáním obec Hajany neoprávněně obohatili o částku více jak 8.000.000,- Kč.

Za toto jednání byl obžalovanému Jaroslavu K. podle § 158 odst. 2 tr. zákona (zákona č. 140/1961 Sb., ve znění zákona. 52/2009 Sb., účinného do 31.12.2009) uložen trest odnětí svobody v trvání 3 roků a 8 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona (zákona č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 52/2009 Sb., účinného do 31.12.2009) zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovaným Vojtěchu K., Jaroslavu K., Heleně M., Lucianě V. a Tomáši V. byly podle § 158 odst. 2 tr. zákona (zákona č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 52/2009 Sb., účinného do 31.12.2009) uloženy tresty odnětí svobody v trvání 3 roků, když jejich výkony byly podle § 58 odst. 1. a § 60a odst. 1, odst. 2 tr. zákona (zákona č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 52/2009 Sb., účinného do 31.12.2009) podmíněně odloženy na zkušební dobu v trvání 5 roků za současného vyslovení dohledu (a to u každého z nich).

Proti těmto rozsudkům podali všichni obžalovaní prostřednictvím svých obhájců řádně a včas odvolání, když napadají všechny jejich výroky. Obžalovaní nesouhlasí s hodnocením důkazních prostředků soudem I. stupně, jakož i s právním hodnocením věci. Shodně namítají podstatné vady řízení, které předcházely vyhlášení těchto rozsudků, když poukazují na to, že v tomto trestním řízení byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci. Zejména nebyly řádným způsobem provedeny některé důkazy (přehrání DVD), když byly zamítnuty všechny jejich návrhy na doplnění dokazování. Dále podotýkají, že bylo porušeno ustanovení o vyloučení soudce Mgr. Petra Jirsy z vykonávání úkonů trestního řízení (§ 30 odst. 1 tr. řádu), kdy v dané trestní věci existují značné pochybnosti o tom, že tento soudce může ve věci nestranně rozhodovat. Veškeré úkony, které tak byly učiněny předsedou

senátu Mgr. Petrem Jirsou jakožto vyloučenou osobou nemohou být podkladem pro rozhodnutí v daném trestním řízení, tedy ani pro napadené rozsudky soudu I. stupně. Tyto rozsudky pak trpí nejasností a neúplností skutkových zjištění, když soud I. stupně se nedostatečně vypořádal se všemi okolnostmi, významnými pro rozhodnutí. Předně však obžalovaní namítají, že restituční nárok nebyl uplatněn včas a řádně, když ve spise Pozemkového úřadu chybí originál této žádosti. Navíc podotýkají, že Marie D. neměla státní občanství České (Československé) republiky, tudíž její dědici nemohou uplatňovat restituční nárok. Pokud v rámci restitučního řízení budou zjištěny tyto podstatné vady úkonu, na základě nichž byl uplatněn „restituční nárok“ na nemovitosti konfiskované v roce 1945, budou tak veškeré další úkony navazující na toto restituční řízení shledány nulitními. Dále obžalovaní poukazují na to, že pozemky, které byly prodány společnosti Jet Power a.s. a JUDr. Janu V., nebyly předmětem restitučního nároku, neboť novou pozemkovou úpravou, provedenou v roce 2000, zanikly nemovité věci, na které byl uplatněn restituční nárok. Naopak touto pozemkovou úpravou byly vytvořeny nové pozemky, které tak obec Hajany nabyla rozhodnutím Pozemkového úřadu č.j. PÚ-0725/00-Rg. ze dne 6.6.2000 originálním způsobem do svého vlastnictví. Z tohoto důvodu tak nemohly být předmětné pozemky zatíženy blokadou dle § 5 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb., a tudíž jejich prodej nemohl být výkonem pravomoci odporujícímu zákonu. Navíc oni sami nemohli porušit toto ustanovení, neboť nebyli a nejsou povinnou osobou, když touto může být podle tohoto zákonného ustanovení pouze samotná obec. Při rozhodování o prodeji těchto pozemků pak měli k dispozici znalecké posudky, výpisy z katastru nemovitostí a stanovisko advokáta JUDr. Pavla M., z nichž se žádná blokáda k těmto pozemkům nepodávala. Dále obžalovaní nesouhlasí s právní argumentací soudu I. stupně ohledně ustanovení § 84 odst. 2 písm. x) zák. č. 128/2000 Sb., když podotýkají, že při prodeji předmětných pozemků neporušili zákon o obcích, přičemž ani nevykonávali svoji pravomoc, která jim byla jako zastupitelům obce svěřena, v rozporu se zákonem. Navíc hlasování o prodeji pozemků není dle jejich názoru jednáním v rámci pravomoci veřejného činitele. Rovněž tak obžalovaní poukazují na to, že k objasnění věci nebyly provedeny jimi navrhované důkazy, když tak bylo dotčeno jejich právo na obhajobu. Provedené důkazy, zejména výpovědi svědků K., Š. a V., obžalovaní považují za zaujaté a nevěrohodné, přičemž taktéž i další důkaz, a to videozáznam předložený svědkem K., je dle jejich názoru procesně nepoužitelný, neboť byl pořízen v rozporu se zákonem (§ 11 odst. 1, § 16 zák. č. 101/2000 Sb. a čl. 10 odst. 1, odst. 3 Listiny základních práv a svobod). Rovněž tak namítají nesprávné právní hodnocení věci, když v daném případě mělo být jejich jednání posouzeno toliko jako nedbalostní, přičemž mělo být kvalifikováno jako přestupek dle § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 39/1993 Sb. Pro právní kvalifikaci dle § 158 tr. zákona pak dle názoru obžalovaných nebyla naplněna skutková podstata tohoto trestného činu, zejména však jeho subjektivní stránka, kdy nebylo ani řádně vysvětleno, v čem měl vlastně spočívat neoprávněný prospěch obce. Závěrem všichni obžalovaní podotýkají, že soud I. stupně nemohl na základě nesprávně a neúplně zjištěného skutkového stavu věci vyvodit správné právní závěry, a pokud se tak stalo, tak jim byly uloženy nepřiměřeně přísné tresty. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem tak obžalovaní navrhuje, aby napadené rozsudky byly podle ustanovení § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d), e) tr. řádu zrušeny, přičemž všichni pak byli poté podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěni obžaloby, popřípadě aby věc byla vrácena státnímu zástupci k došetření.

Odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost oddělitelných výroků obou napadených rozsudků, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo. Dospěl pak k závěru, že v předchozím řízení bylo závažným způsobem porušeno právo na obhajobu, neboť s ohledem na uplatněné námitky všech obžalovaných, zejména pak následně vydaná rozhodnutí správního orgánu (viz níže), lze považovat podání obžaloby v dané trestní věci za předčasné (a to u všech obžalovaných). Nelze totiž přehlédnout, že v dané trestní věci (s ohledem na znění skutku a použitou právní kvalifikaci) je základní otázkou, zda-li předmětné pozemky podléhaly restitučnímu nároku, který byl v roce 1991 uplatněn dnes již zemřelým Hubertem D., nar. XXXXX (jak vyplývá z restitučního spisu Pozemkového úřadu Brno-venkov sp.zn. PÚ 1519/91-SI). Tento se pak domáhal tohoto restitučního nároku za svoji matku Marii D., nar. 18.1.1881, zemřelou 26.9.1949, a to dle § 4 odst. 2 písm. c), § 6 odst. 1 písm. b), písm. r) zák. č. 229/1991 (o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku), a to řádně uplatněnou výzvou k navrácení majetku. Z obsahu tohoto restitučního spisu je pak zřejmé, že Obec Hajany již dne 31.7.2000 s tímto postupem nesouhlasila, když mj. navrhovala, aby pozemkový úřad před vydáním svého rozhodnutí posečkal na rozhodnutí příslušného správního orgánu o přiznání či nepřiznání občanství ČR Marii D. a Hubertu D. Tutéž námitku pak Obec Hajany vznesla dne 22.12.2000 i při podaném odvolání proti rozhodnutí Okresního úřadu Brno-venkov, okresního pozemkového úřadu ze dne 16.11.2000 č.j. PÚ 1519/91-SL/2 (jímž bylo rozhodnuto o tom, že Hubert D. je vlastníkem předmětných pozemků), kterému bylo nakonec rozsudkem Krajského soudu v Brně č.j. 29 Ca 68/2001-46 ze dne 9.7.2002 vyhověno (když rozhodnutí pozemkového úřadu bylo zrušeno a věc byla tomuto správnímu orgánu vrácena zpět k dalšímu řízení). Od té doby pak Pozemkový úřad Brno-venkov v dané restituční věci zatím dosud nijak nerozhodl.

Pokud se týče otázky namítaného občanství České (Československé) republiky u Marie D., tak je nuno uvést, že usnesením Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru správního, Brno č.j. JMK 140980/2012 ze dne 17.12.2012 bylo rozhodnuto o tom, že potvrzení Okresního úřadu Brno-venkov č.j. VV/378-98/Lu ze dne 19.3.1999 (jímž bylo potvrzeno, že Marie D. byla ke dni svého úmrtí československou státní občankou) se zrušuje, a to s účinky ode dne jeho vydání (tj. ode dne 19.3.1999). Ačkoliv toto rozhodnutí doposud nenabýlo právní moci, neboť bylo ze strany právních nástupců Marie D. napadeno odvoláním, lze pak s ohledem na odůvodnění tohoto usnesení důvodně předpokládat, že toto odvolání bude přezkumným orgánem (Ministerstvem vnitra) s největší pravděpodobností zamítnuto. Poté pak bude pokračováno v řízení o žádosti Marie D. o vystavení osvědčení o jejím československém státním občanství, kterou tato podala již dne 9.10.1945, přičemž o ní doposud nebylo správními orgány rozhodnuto. Krajský úřad bude rovněž pokračovat v řízení o vydání osvědčení o československém státním občanství Marie D. (podle § 20 a § 24 zák. č. 40/1993 Sb. o nabývání a pozbývání státního občanství), které bylo mj. zahájeno na základě žádosti jejích právních nástupců ze dne 24.6.1998 (když v uvedeném správním řízení bude rovněž posuzována otázka vzniku, trvání či zániku státoobčanského právního vztahu Marie D.).

Z výše uvedeného je tak zřejmé, že za dané situace (kdy doposud nebylo pravomocně rozhodnuto o tom, zda-li Marie D. měla či neměla ke dni svého úmrtí československé státní občanství) nemůže být ani v dané trestní věci vydáno žádné rozhodnutí. Pokud totiž bude rozhodnuto o tom, že Marie D. neměla československé státní občanství, tak Hubert D. nebyl

oprávněn uplatňovat restituční nároky ve smyslu zákona č. 229/1991 Sb., a tudíž by tak podané námitky obžalovaných byly v tomto směru zcela důvodnými. Nutno uvést, že obžalovaní tyto námitky „převzali“ po svém zvolení do zastupitelstva obce dne 28.3.2008 od předchozího zastupitelstva, když se s nimi mj. i plně ztotožnili. Za tohoto stavu by tak skutek, jak je popsán v obžalobě a následně i ve výroku napadeného rozsudku, neměl svého opodstatnění, neboť by se na předmětné pozemky režim restitučního nároku nevztahoval, když by se tak rozhodně nemohlo jednat o naplnění skutkové podstaty trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákona (zák. č. 140/1961 Sb.), jakož i trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku (zák. č. 40/2009 Sb.). Vzhledem k výše uvedenému tak bude nutno dle názoru odvolacího soudu posečkat až do konečného rozhodnutí správního orgánu, jímž se pravomocně rozhodne o tom, zda Marie D. měla či neměla ke dni svého úmrtí československé státní občanství. Pakliže za této situace byla na obžalované (coby starostu a zastupitele obce) podána předmětná obžaloba (ačkoliv obžalovaní od samého prvopočátku jejich trestního stíhání /a nikoliv až v průběhu řízení před soudem/ namítali neoprávněnost restitučního nároku), stalo se tak předčasně. Pokud se týče dalších námitek, které obžalovaní uplatnili v podaných odvoláních, tak tyto považuje odvolací soud za nedůvodné. Dále je třeba rovněž poukázat na nepřesnosti ve skutkové větě napadeného rozsudku, neboť v odkazu na kupní smlouvy je navíc uveden prodej pozemku parc. č. 1291 (jehož se předmětná restituce netýká), přičemž zde není uvedeno upřesnění pozemků parc. č. 148/1 a 148/2 (nově vytvořených geometrickým plánem z původního pozemku parc. č. 148), když naopak zde chybí uvedení prodeje pozemku parc. č. 1164/2 (nově vytvořeného geometrickým plánem z pozemku parc. č. 1164).

V dalším průběhu trestního řízení se budou orgány činné v trestním řízení řádně zabývat i otázkou podhodnocení předmětných pozemků při jejich prodeji (čímž měla obci Hajany vzniknout nemalá finanční újma), jakož i otázkou, zda-li prodejem těchto pozemků nedošlo k porušení povinností při správě cizího majetku tak, jak mj. vyplývá z původně podaného trestního oznámení Drahomíra K. ze dne 8.2.2010. Tyto orgány nebudou v tomto směru vycházet toliko ze stanoviska Ministerstva vnitra ČR, odboru dozoru a kontroly veřejné správy (ze dne 7.6.2010), když naopak formou znaleckého zkoumání prověří a řádně zjistí nejenom samotnou hodnotu (cenu) všech prodávaných pozemků (jak vyplývá ze znaleckého posudku znalce Ing. Otto Dvorníka ze dne 23.3.2009), ale rovněž i jejich tržní, resp. obvyklou cenu (v dané lokalitě k tomuto časovému období). Dále se pak orgány činné v trestním řízení budou zabývat i vyhodnocením disproporce prodejní (kupní) ceny všech takto prodávaných pozemků (dle obou kupních smluv ze dne 17.7.2009) oproti jejich odlišným cenám při jejich následném (a to prakticky bezprostředním) prodeji formou dražby (jak vyplývá z potvrzení o nabytí vlastnictví /dle protokolů o provedené dobrovolné dražbě ze dne 29.10.2009 a ze dne 18.12.2009/, když podkladem k hodnotě těchto pozemků byl mj. znalecký posudek znalce Ing. Jiřího Ošlejška ze dne 22.9.2009), neboť tyto pozemky byly jejich novými majiteli Jet Power, a.s. a JUDr. Janem V. prodány za nepoměrně vyšší cenu (a to s ohledem na dobu necelého půl roku od jejich nabytí). V tomto směru pak orgány činné v trestním řízení vyvodí příslušné skutkové, jakož i právní závěry (s možností rozšíření či úpravy trestního stíhání obžalovaných).

Vzhledem k výše uvedenému, kdy dosavadním postupem orgánů činných v trestním řízení bylo závažným způsobem porušeno právo na obhajobu, je tak trestní řízení od samého počátku zatíženo podstatnou vadou řízení, kterou nelze v řízení před soudem napravit. Nutno tak konstatovat, že shora uvedeným postupem policejního orgánu, státního zástupce a rovněž i soudu I. stupně došlo k porušení základní zásady trestního řízení, a to zásady řádného zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností (a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí v dané věci), jež je zakotvena zejména v ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu a navazujících ustanoveních § 89 odst. 1, odst. 2 a § 164 odst. 1, odst. 3 tr. řádu.

S ohledem na shora uvedenou podstatnou vadu řízení nezbylo odvolacímu soudu než vrátit věc státnímu zástupci k došetření. Tento závěr učinil odvolací soud v souladu s ustálenou judikaturou (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 4 Tz 27/2009 ze dne 28.5.2009 /Rt 50/2010/ a sp.zn. 4 Tz 21/2003 ze dne 22.4.2003). Poté, co bude spis prostřednictvím státního zástupce navrácen policejnímu orgánu, tento jednak vyčká pravomocného rozhodnutí správního orgánu o tom, zda Marie D. měla či neměla ke dni svého úmrtí československé státní občanství, přičemž se v mezidobí bude rovněž zabývat i shora nastíněným prodejem předmětných pozemků (kdy obci Hajany mohla jednáním obžalovaných vzniknout nemalá majetková škoda), jakož i otázkou, zda prodejem těchto pozemků případně nedošlo k porušení povinností při správě cizího majetku. Po provedení těchto nezbytných úkonů bude ze strany policejního orgánu a státního zástupce (s ohledem na zajištěné důkazy) zvážen další postup ve věci, včetně možnosti opětovného podání obžaloby (dle § 166 odst. 3 a § 176 tr. řádu).

Odvolacímu soudu tak nezbylo než podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. řádu napadený rozsudek zrušit a věc podle § 260 tr. řádu vrátit státnímu zástupci k došetření.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Krajský soud v Brně
dne 6. února 2013

JUDr. Aleš Flídr, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení :
Jana Desenská

Vypracoval :
JUDr. Josef Teplý, v.r.